

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

Petri Uenerabilis In II. De Miracvlis Librvm, Prologvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

P E T R I

VENERABILIS

IN II. DE MIRACU-
LIS LIBRVM,

P R O L O G V S.

VONIAM ad roborā-
dam fidem & mores in-
struēdos, miracula no-
stro tēpore gesta, quo-
rum indubia cognitio
datur, scribere proposui, postea quę
præmissa sunt, alia quoque legenti-
bus, vel audientibus non minus vt
credo vtilia, adiungenda sunt. In
quibus vt supra iam dixi, nullū tē-
poris ordinem seruo, nullius gene-
ris miracula vito, sed sicut ea vel o-
lim didici, vel quotidie à diuersis &
fide dignis discere possum, scriptu-
ræ commendo. Doleo enim, & su-
pra quàm multis fortè credibile sit,
torpori multorum irascor qui cum
scientia, literis, atque eloquio abū-
dent,

dent, miranda omnipotentis Dei opera, quę saepe in diuersis terrarum partibus ad instructionē ecclesię fiunt, memorię posteriorū mandare scribēdo pigritātur. Et cū antiquus mos fuerit, non solum apud primos christianę fidei patres, sed etiā apud gētiles, vt quęq; digna memoria literis traderent, isti nec christianorū nec paganorū studia imitātes, vniuersa suis tēporibus accidentia, quę succedentibus nō parū possent esse vtilia, lāguentes animo perire permittūt. Cūq; dicat Deo diuin^o psalmus: cōfiteātur tibi Domine omnia opera tua; hoc est laudare de omnibus operibus tuis, quomodo de illis operibus Deus laudabitur, quę nesciuntur? Quomodo ab his, qui ea nō viderunt, scientur, nisi dicantur? Quoniam in memoria recedētium & succedētium temporum permanere poterunt, nisi scribantur? & cum omnia siue bona siue mala, quę vel volente vel permittente Deo, in mundo fiunt, ipsi^o glorificationi

G 2

tioni & ecclesiæ ædificationi inferuire debeāt, si ea homines latuerūt, quomodo de his aut Deus glorificabitur, aut Ecclesia ædificabitur? Ad tantā autem iā infructuosa huius silentij segnities peruenit, ut quæcumque in ecclesia Dei, siue in regnis Christianis, à quadringentis vel quingentis fermè annis facta sunt, vniuersa penè nobis & omnibus ignota sunt. Tanta .n. apparet distantia nostrorum temporum & priorum, ut quæ ante quingentos & mille annos gesta sunt, nobis notissima, quæ verò exinde ipsis quoque diebus nostris acta sunt, prorsus ignota sint. Inde est quod historijs antiquis, ecclesiasticis gestis, libris multiplicis doctrinæ, patrū instructiones & exempla continentibus, abundamus, eorum autem quæ temporibus nobis contigerunt, nescio si vel vnum habemus. Scrutabantur priores illi rerū vtiliū diligentissimi, etiam apud remotas gentes & ignotas linguas, si quid inde dignū
& hu-

& humanis commodis inseruiens, possint eruere. Vnde Aegyptij Grecorum, Græci Latinorū, Latini Grecorum & Hebræorum siue aliarum gentium linguas & scientiam studiosè indagantes, inuicem sibi, quæ necessaria cognoscebāt, varijs scriptis, diuersisq̃ue trāslationibus cōmunicabant. At è conuerso, Latini nostri non solū nulla peregrina rimātur, sed nec sibi proxima cognoscere, vel alijs ea scripto vel verbo cōmendare dignantur. Sed redeat sermo ad proposita, & secūdū vires à Deo datas, si quid dignum vel utile inueniri potuerit, ad Dei laudem vel profectum legentium, modernis vel posteris manifestet.

CAPITVLA LIBRI
SECVNDI.

DE oppressore ecclesiarum, qui visibiliter raptus est à diabolo.
Cap. I.

II. De illo qui terra obrutus, per sacrificia & orationes ecclesia ab angelo pascetur. G 3 III. Ex-